

вашъ, че около тебе е цѣль свѣтъ, билъ е — и нѣма да го бжде вече . . .

Потъналъ въ мисли, Павелъ не чу кога ключаря е влѣзълъ, дошелъ до него и го гледа засмѣнъ.

— Честито, Павле! — го поздравява ключарьтъ.

Павелъ се сепна.

— Присждата отмѣнена! . . .
Замѣнена е съ доживотенъ затворъ.

— Какъ? . . . запита Павелъ,
— сторило му се, че това е измама.

— Телеграма има отъ твоя защитникъ . . . Ето я. — Ключаря му показа телеграмата.

— Какъ? — пакъ запита Павелъ. Той се залисваше въ нѣщо, което никой не знаеше какво е. И вмѣсто тая вѣсть, тѣй много и силно очаквана,